

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЬ!
LIBRARY

Адреса: The Provincial Library City
Cor. Pritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 142.

ЧЕТВЕР, 26. ЛИСТОПАДА 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, NOVEMBER 26th, 1925.

No. 142.

VOJ. VII.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ПІД ПРОВОДОМ ПЕНЛЄВЕ ЗРЕЗИГНУВАВ.

Президент Думерг поручив утворення кабінету Арістїдові Бріанові, а опісля сенаторові Полеві Думе.

ПАРИЖ, 23. листопада. — Кабінет прем'єра Пенлєве зрезигнував вчора після довгої дебати в парламенті над програмою уряду відносно зрівноваження бюджету й привертання французького кредиту. Упадок уряду спричинило голосування над п'ятою точкою фінансового законопроекту. За цю точку було 275 голосів, проти 278. Таким чином уряд був повалений лише трома голосами.

Після проголошення вислуду голосування Пенлєве і його міністри вийшли мовчки з салі і виготовили спільну декларацію, яку вручено президентові Думергові. Президент прийняв резигнацію кабінету.

ПАРИЖ, 24. листопада. — Сенатор Поль Думе прийняв сьогодні "в принципі" запрошення президента Думерга утворити новий кабінет і заявив, що дасть дефінітивну відповідь до 24. грудня.

Арістїд Бріан, сім раз прем'єр Франції, сьогодні відмовився дефінітивно утворити кабінет через те, що соціалісти відмовилися кооперувати з ним.

ГРАФ А. СКШИНЬСЬКИЙ НЕ ЗМІГ УТВОРИТИ НОВОГО КАБІНЕТУ.

Президент Войцеховскі поручив сформування уряду лядовцям Ратайові, голові польського союму.

ВАРШАВА, 20. листопада. — Бувший міністер закордонних справ гр. Александер Скшиньскі повідомив президента Войцеховського, що йому не вдалося скласти нового міністерського кабінету через те, що він не міг знайти кандидата на міністра війни.

Він сказав, що маршалок Пясудскі запротестував проти покладання Сікорського на те становище, а правниця домагалася, щоб Сікорскі знову був міністром війни, бо усунення його вона вважає уступкою армії для політичних партій, чого не повинно бути задля вдержання порядку й карності в армії.

З огляду на те президент

Войцеховскі поручив утворення нового кабінету голові польського союму Ратайові, який належить до лядової партії.

Він стареться тепер сформувати коаліційний кабінет, до якого хоче втягнути правницю і лядівцю.

ГРЕЦЬКА НАЗНАЧИЛА СУМУ ВІДШКОДУВАННЯ.

АТЕНИ, Греція, 24. листопада. — Греція повідомила комісію Ліги Націй, яка розслідувала недавню боротьбу на греко-болгарському кордоні, що вона бажає від Болгарії 142,000 фунтів стерлінгів (\$687,280) відшкодування.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ЗІБРАВСЯ НА СЕСІЮ ПОМИМО ЗАБОРОНИ УРЯДУ

ТАЙНА СЕСІЯ ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ КОНТИНЕНТАЛЬ. — ВІПСЬКО ОКРУЖИЛО БУДИНОК ПАРЛЯМЕНТУ І ПОМЕШКАННЯ ЗАГЛУЛА ПАШІ, А САМ ЗАГЛУЛ ПРОМОВЛЯВ В ТОЙ ЧАС НА ЗАБОРОНЕНИЙ СЕСІЙ.

КАІРО, Єгипет, 23. листопада. — В той час, коли 2,000 жовнів з найжестішими багнетами оточили будинок парламенту й відбили всі вулиці в сусідстві, щоб не допустити до зібрання парламенту, більшість послів і сенаторів зібрався потайки в готелі Континеталь, в центрі європейської ділянки, вибравши Заглула Пашу президентом парламенту й прирекли віддати своє життя за свободу Єгипту.

Тайне зібрання парламенту було добре організоване. На сесію прибуло 180 послів із всіх 221 і 80 сенаторів із всіх 145, і ніхто не знав про їх зібрання. Заглул Паша вголосив на забороненій сесії прову, а в той сам час коло його помешкання стояли жовніри, щоб не випустити його з дому.

Колі влади довідалися, що діється у великому готелі, переповненому туристами, вони лише здвигли раменами і мусили погодитися з тим, що ставалося.

Проти нікого не ужито сили і не було нігде ніяких розрухів, лише відбулися мирні маніфестації проти уряду.

Конституція говорить, що парламент мусить зібратися не пізніше як третьої суботи в листопаді. Це було якраз в суботу рано і парламент зібрався.

Кабінет Зівара Паші, який контролює армію, заборонив скликання парламенту і викликав військо, щоб не допустити до цього на тій підставі, що єгипетський король розвязав парламент і він більше не існує.

Теперішній уряд не має повпертя в парламенті, який був розвязаний після поразки уряду підчас березневих виборів.

Нинішні події викликали тут нову політичну кризу, хоч трудно сказати, що парламент може зробити, коли Зівар Паша й король Фуад контролюють армію.

Єгипетський парламент підля першої його сесії, що тривала всього пару годин. Заглула Пашу вибрано було тоді президентом парламенту, а двоох його однопартійників віцепрезидентами.

Опозиційні послы на чолі з Заглулом Пашою, які становлять переважаючу більшість парламенту, мали зібратися вчора в парламенті, одначе до їх збору не допущено.

ЄГИПЕТСЬКІ СТУДЕНТИ ПІДДЕРЖУЮТЬ ЗАГЛУЛА ПАШУ.

КАІРО, Єгипет, 22. листопада. — Коло помешкання бувшого прем'єра Заглула Паші зібрався вчора багато студентів, щоб оказати йому піддержку в його опозиції до теперішнього уряду Зівара Паші.

Заглул вголосив до них промову і закликав їх задержати спокій та повернути спокійно домі.

В березні (марті) цього року прем'єр Зівар Паша розвязав єгипетський парламент після першої його сесії, що тривала всього пару годин.

Опозиційні послы на чолі з Заглулом Пашою, які становлять переважаючу більшість парламенту, мали зібратися вчора в парламенті, одначе до їх збору не допущено.

Кабінет Зівара Паші, який контролює армію, заборонив скликання парламенту і викликав військо, щоб не допустити до цього на тій підставі, що єгипетський король розвязав парламент і він більше не існує.

Теперішній уряд не має повпертя в парламенті, який був розвязаний після поразки уряду підчас березневих виборів.

ФЕН Ю-СЯН ПЛАНУЄ ЗАВЕСТИ РАДЯНСЬКУ ВЛАДУ В КИТАЮ.

Манджурський генерал Чан Цо-Лін концентрує військо, щоб не допустити до більшовицького перевороту.

ЛОНДОН, 23. листопада. — Делегати з Пекіну до "Дейлі Мея" каже, що в тамошній ситуації наступила "драматична й грізна зміна".

Манджурський генерал Чан Цо-Лін "відкрив", що Фен Ю-Сян, "християнський генерал", планує заатакувати його при допомозі більшовиків, а побивши його, має намір заатакувати ген. Ву Пей-Фу і встановити більшовицьку владу.

Кореспондент каже, що це "відкриття" Чан Цо-Ліна перешкодило планам генерала Фен Ю-Сяна і манджурський губернатор концентрує тепер свої військо, щоб піддержати теперішній режим і не допустити до більшовицького перевороту.

Закордонні держави, заявляючи кореспонденту, є зацікавлені в цьому розвитку подій.

ДРУЗИ ПЛАНУЮТЬ ЗВЕСТИ РІШАЮЧИЙ БІЙ З ФРАНЦУЗАМИ.

Французький гарнізон в обляженій цитаделі бомбардує місто Рашею, що лежить на захід від Дамаску

ЄРУСАЛИМ, 24. листопада. — Палестинська агенція повідомляє, що сирійські повстанці планують звести рішучий бій з Французами близько ріки Йордану.

Заохочені своїми недавніми успіхами, повстанці говорять про цілковите прогнання Французів з Сирії. Вони прийняли нову тактику. Замість продовжувати наступ на Сідон, вони концентрують свої сили в Гасбей, над Йорданом, яка є головною квартирою Друзів від тоді, як вони заняли її минулого тижня.

БЕРУТ, Сирія, 24. листопада. — Друзи облягають місто Рашею, на захід від Дамаску, і французький гарнізон в обляженій цитаделі бомбардує місто.

Повстанці дісталися вже були з одної сторони до міста, одначе французькі аероплани бомбардували їх з гори і прогнали з міста. З узятія на віддалі п'ять миль видно було, як бомби розривали червоні дахи домі.

ПЕРЕГОВОРІ МІЖ ГРЕЦЬКОЮ І РАД. СОЮЗОМ. — В Атенях ведуться тепер переговори між Радянським Союзом і Грецією в справі заключення торговельного договору.

РІЖНІ ВІСТІ

В ІТАЛІ НЕ БУДЕ ВИБОРІВ ДО 1987 РОКУ.

РИМ, 24. листопада. — Газета "Giornale d'Italia" подає розмову між прем'єром Муссоліні і фашистським послом, в котрій порушено справу виборів в Італії. Коли посол згадав про вибори, Муссоліні сміючись заявив:

"Ми можемо говорити про вибори лише після 1987 року, коли Італія виплатить Злученим Державам останню рату догугу".

РИМ, 21. листопада. — 128 голосами проти 10 італійський сенат прийняв вчора законопроект, який забороняє тайні товариства в Італії. Цей законопроект був вже ухвалений парламентом попередньо.

ЕСПАНИЯ НЕ БУДЕ ГОВОРІТИ З АБД-ЕЛЬ-КРИМОМ.

МАДРИД, Еспанія, 23. листопада. — Генерал Прімо де Рівера, голова еспанської військової директорії, заявив, що Еспанія в ніякий спосіб не буде пертракувати з Абд-ель-Кримом, провідником Ріфів.

Він дальше сказав, що еспанська армія в Мароко буде продовжати військові операції через зиму, о скільки дозволить на це погода.

РАДІЧ ІМЕНОВАНИЙ МІНІСТРОМ ОСВІТИ.

БІЛГОРОД, Югославія, 20. листопада. — Югославський король Александер іменував Степана Радіча, провідника хорватської селянської партії, міністром освіти в югославському уряді.

Радіч був випущений недавно з в'язниці, де він просидів вісім місяців під замітом державної зради.

РАЕН КАНДИДУЄ НА ПОСЛА В ЕДСОН.

ЕДСОН, Алта., 20. листопада. — Вільям Раен, бувший віцепрезидент 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", з'їзав вчора номінований робітничим кандидатом при надходячих провінціальних доповняючих виборах в окрузі Едсон.

ТОВ. М. ПОПОВИЧ, КАНДИДАТ НА АЛДЕРМЕНА В ТРЕПІ ВАРДИ НА ДВА РОКИ. ВІДАЙТЕ НА НЬОГО СВОЙ ГОЛОС В ДЕНЬ ВИБОРІВ!

Ідіть всі до голосування в ПЯТНИЦЮ, 27-го ЛИСТОПАДА!

ЧАС ГОЛОСУВАННЯ ВІД 9. ГОДИНИ РАНО ДО 8. ГОДИНИ ВЕЧЕРОМ.

ЗНАЧИТЬ СВОЙ БАЛЮТ ТАК:

Popovich, Mathew

1

НЕ ЗНАЧИТЬ БАЛЮТА ХРЕСТИКОМ, БО ТАКИЙ БАЛЮТ БУДЕ УНЕВАЖНЕНИЙ. НЕ ПЕРЕТЯГАЙТЕ НОМЕРА 1. ПОЗА ЛІНІЮ КВАДРАТИКА, БО ТАКИЙ БАЛЮТ ТАКОЖ УНЕВАЖНЯТЬ.

ЗА ВСЯКИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ВИБОРЧОЇ КВАТИРИ В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ, АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ: J. 1465.

ВИБОРЧИЙ МІТІНГ КОМПАРТІЇ КАНАДИ

— ВІДБУДЕТЬСЯ —

В ЧЕТВЕР, 26. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

НА ЦЕМУ МІТІНГУ ПРОМОВЛЯТИМУТЬ ТОВ. М. ПОПОВИЧ І ІНШІ ПАРТІЙНІ ПРОМОВЦІ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ! ПРИХОДІТЬ НА ШІ МІТІНГИ ЯК НАЙЧИСЛЕНІШЕ, А ПОЧУЄТЕ ДІЯСНЕ ВІЯСНЕННЯ СТАНОВИЩА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ У ЦИХ ВИБОРАХ І ВСІХ ПРОТИРОБІТНИЧИХ НАКЛЕПІВ І БРЕХЕНЬ, ЩО ІХ ПОШИРЮЮТЬ ПРОТИРОБІТНИЧІ АГЕНТИ І ПРЕСА.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ХТО З КИМ ЛУЧИТЬСЯ І ЧОМУ.

Читачи останні числа "Українських Робітничих Вістей" не один читач з поза Вінніпегу подумав: чому "Укр. Роб. Вісти" присвячують стільки уваги вінніпегським місцевим виборам?

Не думаємо, що багато таких буде, що так скажуть, але дехто може сказати: Однак ми на цьому місці скажемо, чому вінніпегські місцеві вибори зайняли таке поважне місце на сторінках "Укр. Роб. Вістей".

Перш всего тому, що ще ніколи перед тим ці вибори не носили такого гострого класового характеру. Друге, тому, що Вінніпег, хоч і не промислове місто, а більш дистрибуційний центр, став робітничою твердинею в Канаді, а особливо його північна частина.

Сьогоднішні домінуючі вибори показали, що робітництво Вінніпегу вірне своїм класовим інтересам, і не дивлячись на поразку в 1919 році, що спричинила великий підйом робітничих війн, коли приходиться сказати свій голос в якійсь справі, знає як його сказати. І нині воно є одним з цільних Канаді, що поспіло до домінуючого парламенту своїх двох послів.

Третє — це року Комуністична Партія Канади поставила свого кандидата на адвермана в місцевих виборах в Вінніпегу, а пропри него йде ще цільний ряд кандидатів від Незалежної Партії Праці. Четверте — важним є те, що кандидат Комуністичної Партії в Україні і його номінація привела до "братньої злуки" українських посів, панів і агентів з польською шляхтою.

А це вже не є справою льокальною. Борьба робітників з вінніпегськими капіталістами є боротьбою робітництва цілої Канади зі своїми висувачами. Успішний вислід цієї боротьби буде мати добрий вплив на боротьбу робітництва зі своїми висувачами в цілій Канаді.

Участь Комуністичної Партії Канади в цих виборах без компромісу з якими-б там не було навіть робітничими угодовськими партіями — виступ її кандидата на чистій комуністичній платформі, є тим метеоором, що перелякав та підняв на ноги всі чорні сили Вінніпегу, а зокрема його північної частини.

КОМУНІСТИ ГОЛОВНОЮ ТЕМОЮ ДНЯ.

Якось відійшли на задній план всі інші кандидати і всіюди мовлять тільки про комуністичного. На мітингах промовці як до хрипоті кричать лише на комуністів. "Фрі Прес" до цього часу майже не говорила ще ні про одного кандидата, а т. Поповичеві преслила навіть редакційну статтю. Всі кандидати на адверманів та шкільних трестів від різних партій і груп носяться по мітингах з бюлетенями Комуністичної Партії Канади.

Одні збуби на них скреготуть за різні викриття, другі їх оплескують. Навіть кандидати Незалежної Партії Праці ставлять свої питання кандидатам з буржуазного табору з комуністичних бюлетенів. Отже стали до боротьби два протиліжні табори: по одному боці всі темні сили під керівництвом рукою великої буржуазії, а з другого класово свідомі робітники — комуністи і їх симпатички.

Які-б там не були продавці капіталістичні агенти від українського патріотизму, вони все таки не є легким серцем пішли на угоду з польськими ксьондками та докторами. Вони мусіли піти, бо цю хотіла велика вінніпегська буржуазія, зі стога якої вони час від часу дістають недогризки. Вінніпегські пані сказали їм: хочете далі мати недогризки, йдіть і розбивайте голоси українських робітників, а для того дучіться хоч би з чортом, а не то з польською шляхтою. Не підете розбивати голосів, полетите з грейнджерською, втратите "джаби" в консервативній і ліберальній партії, записемо вас на чорну лістку.

НАУКА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ ПОЗА ВІННІПЕГОМ.

Як-ж з цього наука для українських робітників і фермерів поза Вінніпегом? Наука навіть дуже велика. Коли-б ми міслили тому назад написали так, що українські патріоти в Канаді при першій нагоді злучаються з польською шляхтою проти українських робітників і фермерів, то багато робітників і фермерів цему не повірили-б. Це ніяк не можливо, сказав-б вони. Адже-ж українські патріоти так багато шевали проти поляків в своїх газетах, називаючи їх "Лахо-Татарами", скільки протестів ухвалювали проти Польщі, гроші збирали, на всіх своїх шокках кричали як на живіт проти Польщі — де-ж пак вони після цього можуть братися з польською шляхтою проти робітників.

А отже побраталися якнайширше і то самі перші пішли і вклонилися польській шляхті, щоб лише помогла їм в боротьбі українського комуністичного кандидата на адвермана.

З цього для всіх організованих українських робітників і фермерів та наука, що націоналізм українських патріотів є брехливий. Іх націоналізм авірачий, вони ним прикриваються тільки для свого приватного бізнесу, для долларошної політи-

ки, для услуг своїм панам. Вони за свою собачу службу панам дістають охлани і за ці охлани вони панові продають свій націоналізм. Це вони нині доказали на ділі. Нині в Вінніпегу, завтра вони це зроблять в Едмонтоні, Келгарі, Саскатуні, Торонто, Монреалі, всюди, де тільки цього зажадають від них їх хлібодавці, де тільки вони зможуть на своему націоналізмові зробити добрий гешефт.

ПАН З ПАНОМ, А РОБІТНИК З РОБІТНИКОМ.

Але навіть щоб до цього не заставляла їх буржуазія, то все одно, коли-б їм прийшлося вибрати між українськими робітниками, а польською шляхтою, вони вибрали-б польську шляхту. Бо самі ті агенти закушали вже панського хліба, до корисної роботи вони вже взятися не хочуть, то-ж в боротьбі за панське життя вони будуть лучитися з панами. А ще тим більше їм імпоує лучитися з шляхтою. Вони-ж злучилися не з польськими робітниками, але з польськими панами та ксьондками. Вони польського робітника так само ненавидять, як і українського, вони відчувають до него просто фізичну відразу.

Отже лучитися пан з паном, або такій з таким. Робітництво з цього повинно винести ту науку, що повинно лучитися між собою також без різниці національності проти цих спільних змовників. Нинішня змова польсько-українських панів є не тільки проти українських, але й проти польських робітників. Своєю злукою, польські і українські пані продають польських і українських робітників в Вінніпегу великій буржуазії, продають їх банкірам, властителям збіжжової біржі, Спіларові, продають тим, що мають у Вінніпегу маєтків на мільони доларів, а не платять ані одного цента податку.

Тому робітники англійські, польські, єврейські, українські і інших національностей як у Вінніпегу, так і по цілій Канаді повинні лучитися разом проти висувачів і їхніх наймитів.

Робітник.

АНАРХІСТВУЮЧИЙ ХЛЕСТАКОВ.

Вже повідомлялося в "У. Р. В." з Монреалу, що в мандрівки по Канаді вийав агент капіталістичних компаній, що мають землі в західній Канаді, Іван Окунцов. Цей Окунцов є відомий в Злучених Державах серед Росій своїми ріжними вибриками. Він перебував там в ріжних організаціях, редагував ріжні газети, хвалився своєю революційністю і т. ин. Одним словом — був це маленький гоголівський Хлестаков, якого тепер не приймає ніодна поважна організація. То-ж він причепився до анархістів, які не цураються навіть біло-гвардійських офіцерів.

Висвістаний робітниками на мітингу в Монреалі, Окунцов пустився в подорож по Канаді. Канаду він переїхав вже кілька разів на компанійний рахунок. Переїхавши останній раз з Монреалу аж до Вінніпегу, він мистить свої вражіння з цієї подорожі на шпальтах анархістичної швейорської газети "Рассвет". Цікаві вражіння: Хлестаковські! Краці, як казав Назарук "писав про Форт Вільям, з якого він збирався іти до океанських корабель аж до Галича.

Окунцов пише, що ідучи "Канадійською Національною Залізницею" з Монреалу до Вінніпегу, він бачив: гори, скали, озера, землю, ріки, ліси, риболовство, охоту, молочні господарства, вівці, посіви, тартаки, майні і "ломбер Джеків", які боролися з білими медведями.

Де-те білі медведі взялися зловж залізницею? Виросли між вівцями?

А далі пише про Вінніпег, Вінніпег, це центр цілого світа. До Вінніпегу, "серця Канади", проведено вже канал з Північного Льодового океану, по якому "потече канадійська пшениця в Європу безпосеред-

ньо із Вінніпегу на океанських кораблях".

А як-же, ви думали? Ми сидимо собі в Вінніпегу і поза виборами не бачимо, як канадами з Північного Льодового Океану приходять до Вінніпегу океанські кораблі, а зловж сіварської залізниці проходжують білі медведі.

Аж Хлестаков... чи то пак, Окунцов відкрив нам очі.

Анархісти повинні збудувати за це Окунцові помятник, поруч з пам'ятником Колумба.

Канадійські ліберали, консервати та прогресисти сушать собі голови залізницею до Госодського заливу... От, Йодулі! І пощо таким сушити свої голови, сваритися, робити з цього політичні інтриги одні проти других, коли Окунцов одним розречком пера провів канад з Льодового Океану до самого Вінніпегу і пустив по нему океанські кораблі.

Спитаєте — на що здалася така погана брехня цьому анархістичному лекторові? Він знає на що. Він думає нею заговорювати — зуби російським "мужикам" та отими неіснуючими каналами заохотити їх до купування компанійної землі в західній Канаді. Купуй, мовляв, плеяк пшеницю, а океанський корабель приплав до тебе каналом аж під самою фарму за нею. Кожухом на зми, мовляв, також не журися: виплекаш між вівцями кілька білих медведів і будеш мати з них перини, а не лише кожуки.

Не знаємо, може такими байками Окунцов зможе ще обдурити в Нью Йорку чи в Монреалі своїх анархістично-біологардійських фермерів західної Канади він цим не обдурить. Вони самі з досвідом знають, по чому на заході Канади лікоть кваші і Хлестаковим за їх брехні плочуть в очі.

Мусій.

ПОХВАЛЕ ВІДОБРАННЯ ГОРОЖАНСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНЦЯМ.

Український дентист др. Мігайчук, відомий агент консервативної партії, промовляючи в понеділок, 16 листопада, до панських синків, організованих в секцію молодих муцин "Борд оф Трейд", сказав між инимим, так:

"Вибірчий закон на воєнний час треба також згадати як причину того фаворитовання більшовизму. Той закон, без сумніву був добрий, але Українці цього не розуміли".

Це він про той закон говорив, яким консервативне правительтво під час війни позбавило канадійських натуралізованих горожан, що походять з центральних держав, головною Українців, горожанських прав, тоб-то права голосу. Отже др. Мігайчук похваляє цю кривду,

НА ПЕРЕДВИБОРЧИХ МІТИНГАХ У ВІННІПЕГУ.

Кажуть, що кіноматографічний театр в Вінніпегу за минулий тиждень дуже потерпіли.

Люде пішли на передвибірчі мітинги, бо кажуть, що на них є кращій "шов", як в кіно.

А надзвичайним "шовом" відзначаються мітинги панського русинсько-польського блоку. Кловнами на тих мітингах є українські консервативні агенти.

Свистун носиться по тих мітингах з комуністичними бюлетенями, як баба зі ступою.

У північному Вінніпегу люде тепер кажуть: "Носиться, як Свистун з комуністичною програмою".

Пояснити чи розяснити той програми він ніяк не може, бо тільки покаже папір з програмою і фотографію Поповича — сая гуде від оплесків.

На одному мітингу Свистун питає:

— Яких капіталістів і банкірів Попович і його партія думає оподаткувати?

Голос з сая:

— Всі! І гемблярі з збіжжової біржі також треба оподаткувати!

Свистун:

— Коли-б ви знали, скільки заробляю на торговлі збіжжям, то ви мовчали-б.

Яксь старенька жінка:

— Мало заробляєш? Пиди, сину, пні корчувати, то заробиш більше.

На іншому мітингу.

Свистун:

— Люде добрі, чи ви бачите, комуністи називають церкву корпоративом?

Голос католицького робітника з сая:

— Пане Свистун, це не комуністи, а ви і ваші сторонники назвали в "Укр. Голосі" греко-католицьку церкву Будково-корпоративом і доказували кількометровими статтями, що воно так.

Свистун тільки зуби вишкірив. Хотів засміятися, але вийшло по малпачому.

На мітингу в Інституті Просвіти в понеділок, 23 листопада.

До слова зголошується польський пан др. Сендзяк Арсенич головою.

Др. Сендзяк приходить до стола, щось шепче до Арсенича. Голос з сая:

— Подійдіться, як Петлюра з Пидсудским в Києві в 1920 р. В сая сміх.

Сендзяк говорив про "Русинів", а про Українців не сказав ані слова.

Говорить др. Мігайчук... чи то — хоче говорити:

— Панове! Ми, панове, й ви панове, Українці...

Голос з сая:

— Що-ж даді?

Зривається Свистун і хоче кричати, але не свів він рота розкрити, як ціла сая загула:

— Сідай, Свистун!

Сід. Через хвилину знову зривався, але жінки схопили його за поли і посадили.

Сидить Свистун і тільки окулярами блискає.

Сая гуде.

Слово забирає Якимішак.

Починає оповідати:

— Я панове вродився на фермі і навіть не знав, що мене номінували... Я на фермі качка стріляв, як мене повідомили, я з маленьку на фермі, це як маленьким було...

Голос з сая:

— То без штанців ходив...

Свистун — зривався:

— Панове!...

Ціла сая:

— Сідай, Свистун, тепер кандидат говорить!

Сів Свистун.

Якимішак починає знову говорити...

— Встає робітник і проголошує, що тому, що українському

знатимуть, що у Мігайчука значить добре а що недобре і розумітимуть його зовсім слушно, як то кажуть, "навиворіть".

робітничому кандидатові не дали на мітинги сая Інститута Просвіти, ні читальні Просвіти, Люде пішли на передвибірчі мітинги, бо кажуть, що на них є кращій "шов", як в кіно.

А надзвичайним "шовом" відзначаються мітинги панського русинсько-польського блоку. Кловнами на тих мітингах є українські консервативні агенти.

Свистун носиться по тих мітингах з комуністичними бюлетенями, як баба зі ступою.

У північному Вінніпегу люде тепер кажуть: "Носиться, як Свистун з комуністичною програмою".

Пояснити чи розяснити той програми він ніяк не може, бо тільки покаже папір з програмою і фотографію Поповича — сая гуде від оплесків.

На одному мітингу Свистун питає:

— Яких капіталістів і банкірів Попович і його партія думає оподаткувати?

Голос з сая:

— Всі! І гемблярі з збіжжової біржі також треба оподаткувати!

Свистун:

— Коли-б ви знали, скільки заробляю на торговлі збіжжям, то ви мовчали-б.

Яксь старенька жінка:

— Мало заробляєш? Пиди, сину, пні корчувати, то заробиш більше.

На іншому мітингу.

Свистун:

— Люде добрі, чи ви бачите, комуністи називають церкву корпоративом?

Голос католицького робітника з сая:

— Пане Свистун, це не комуністи, а ви і ваші сторонники назвали в "Укр. Голосі" греко-католицьку церкву Будково-корпоративом і доказували кількометровими статтями, що воно так.

Свистун тільки зуби вишкірив. Хотів засміятися, але вийшло по малпачому.

На мітингу в Інституті Просвіти в понеділок, 23 листопада.

До слова зголошується польський пан др. Сендзяк Арсенич головою.

Др. Сендзяк приходить до стола, щось шепче до Арсенича. Голос з сая:

— Подійдіться, як Петлюра з Пидсудским в Києві в 1920 р. В сая сміх.

Сендзяк говорив про "Русинів", а про Українців не сказав ані слова.

Говорить др. Мігайчук... чи то — хоче говорити:

— Панове! Ми, панове, й ви панове, Українці...

Голос з сая:

— Що-ж даді?

Зривається Свистун і хоче кричати, але не свів він рота розкрити, як ціла сая загула:

— Сідай, Свистун!

Сід. Через хвилину знову зривався, але жінки схопили його за поли і посадили.

Сидить Свистун і тільки окулярами блискає.

Сая гуде.

Слово забирає Якимішак.

Починає оповідати:

— Я панове вродився на фермі і навіть не знав, що мене номінували... Я на фермі качка стріляв, як мене повідомили, я з маленьку на фермі, це як маленьким було...

Голос з сая:

— То без штанців ходив...

Свистун — зривався:

— Панове!...

Ціла сая:

— Сідай, Свистун, тепер кандидат говорить!

Сів Свистун.

Якимішак починає знову говорити...

— Встає робітник і проголошує, що тому, що українському

знатимуть, що у Мігайчука значить добре а що недобре і розумітимуть його зовсім слушно, як то кажуть, "навиворіть".

лі, але дискусія продовжується на дворі.

Це був передвибірчий мітинг русинсько-польських кандидатів.

— Я такого мітингу не бачив ще на своему життю — каже мій знайомий, йдучи до дому.

— Не бачив і я.

Присутній.

"ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА".

Нова драма т. Ірчана на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, в суботу, 28 листопада.

В найблищу суботу 28 листопада 1925 р. на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу буде виставлена нова драма М. Ірчана "Підземна Галичина".

Захвалювати її наперед непотрібно, бо вже саме ім'я автора ручить за це, що побачити цю драму на сцені — варта. Грають її робітничі аматори це з рукопису, бо сама книжка вийде пізніше. Знають — "Підземна Галичина" вперше буде виставлена на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу.

Розуміється, як вийде з друку ця драма окремою книжкою, то ми переконані, що розійдеться вона з таким-же успіхом, як попередня драма М. Ірчана "Родина шіткарів".

Правда, зміст нової драми Ірчана цілком інший, як "Родина шіткарів", але ніодні свідомі робітник та фермер не повинні віднести байдужо до цієї книжки. "Підземну Галичину" повинен перечитати кожний, хто цікавиться сьогодишною боротьбою наших братів і сестер в Галичині. Представлені в ній всі підлі способи шляхетської влади з визвольним рухом українських працюючих, які загнані переслідуваннями поліції в підземелля, борються й з хмарами шпіонів та провокаторів, яких висне своє туди шляхетська влада. Між туди провокаторами зустрічаються вироки й українсько-го походження, що за люди гріш — продають своїх чесних ідейних братів.

Зміст "Підземної Галичини" — не фантазія. Це відомі факти, які подавала й подає преса цілого світа. Це продажна робота ріжних провокаторів Микитиних, Цехновських, Трояновських і інших, тільки передала автором в драматичному творі. Всім нам відомо, з яким зав'язятим та з якою розпущкою борються з провокаторством свідомі робітники й селяне Галичини. Річ діється в 1925 році в Східній Галичині. В повітовому комітеті робітничо-селянської організації працює двоє платних агентів, які всіми силами стараються знищити її. Але члени організації не лімають. Вони напружують всі сили, трять товариша за товаришом, та вкінці находять зрадників.

В найблищу суботу "Підземну Галичину" ставлять на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу. Участь виставляють найкращі аматорські сили, спеціально підібрані до цієї драми. Цікаво й те, що майже всі аматори, що виступають в цій драмі, ще ніколи не виступали на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу. Сили нові і без сумніву добрі. Не бачити цієї драми в найблищу суботу — не можна. Хто не прийде, той напевно буде жалити, бо не скоро буде друга нагода побачити її.

Значуємо, що постановка цієї драми викликала велике зацікавлення, тому добре було-б, як-би кожний наперед замовив собі тикет, бо готово описати не стати. Так було вже нераз на драмах М. Ірчана і інших великих, кращих постановках у Вінніпегу. "Підземну Галичину" повинен побачити кожний український робітник і кожна робітниця у Вінніпегу.

ГОЛОДІВКА ВЗЯВІВ.

У львівській тюрмі при вул. Баторія 22. жовтня почали голодувати політичні в'язні без ріжничої національності. Причиною є недодержання останніх збіжжових що до поправи тюрменого режиму.

Значуємо, що постановка цієї драми викли

ЗА ХВІСТ ТА НА СОНЦЕ.

Кандидат "славянського походження" і український Русин.

Українські патріоти в Вінніпегу, агенти консервативного літера д-ра Блейка, позичили очей в сірці і подаючи оголошення кандидата на шкільного тростяка, польського пана д-ра Сендзяка, дали йому титул "славянського походження".

В русинських хрунів не хватало відваги сказати правду на папері. Сендзяк на мітингу в Інституті Просвіти (в понеділок, 23. листопада) зігнував Українців згори, не признав їх Українцями, але називав Русинами, а Арсенич, голова мітингу, плескав йому в долоні за це.

А українські хруні, подаючи на шпальтах своїх газет оголошення Сендзяка, називають його Славянином. Як він не повернеться назвати його Поляком. Чому? Бо це буде записано на завжді, бо вони не сміють перед своїми читачами признатися, що вони заключили угоду з польськими панями.

"Український Голос" називає робітників божевільними.

За те, коли йде мова про кандидата Комуністичної Партії Канади т. Поповича, вони не встидяться виступити проти него з найбруднішими нахадами. "Український Голос", головні шершів якого і руководителі є ініціаторами злуки панів-Русинів з польськими панями, зі сказу отверто називає всіх тих робітників, що дадуть свої голоси на т. Поповича, божевільними і розбійниками.

Редактор "Укр. Голосу" в 47 числі в редакційній статті пише:

"І коли Українці давали свої голоси на Поповича, то перед нашими сусідами це було рівнозначне з тим, як-би Українці публічно заявляли, що їх бажанням є, аби Канадою правили божевільні та розбійники".

Яких панів уважає своїми сусідами канада з "Укр. Голосу"? Консерватів, чи польських панів? Ми кажемо, що одних і других. Найблищим сусідом "Укр. Голосу" тепер є д-р Сендзяк, польський ексондид і польський консуль. І щоб догодити тим сусідам, редактор "Укр. Го-

лосу" називає божевільними і розбійниками не тільки українських робітників, але взагалі всіх тих, що давали свій голос на т. Поповича минулого року.

Що-ж буде з Арсеничем і Ферлейом?

Редактор "Укр. Голосу" називає божевільними і розбійниками тих, що давали свої голоси на т. Поповича, а сам Арсенич і Ферлей публічно заявляли на своїх передвиборчих мітингах давали "слово честі", що вони минулого року голосували на т. Поповича.

Отже хто тут божевільний: Арсенич і Ферлей, чи редактор "Укр. Голосу", що таке пише? З того, що вони всі говорять на своїх мітингах, з того, що ці люди пишуть в "Укр. Голосі" видно, що вони дійсно не далеко від божевільня. До божевільня їх доводить те, що робітництво висистує їх на їх власних мітингах, що вони на шпальтах своєї републіки аж думаться і не знають, як сказати людям про свою згоду з польською шляхтою і охрестили її згодою з "Славянами".

Признаються, що не мають ніякої програми.

Кажуть, що людина, яка не знає своєї мети в житті, не варта доброго слова. А Русини і їх кандидати призналися, що вони не мають ніякої програми і кандидують так, аби тільки кандидувати. Це отверто признають "Укр. Голос" і "Кан. Українець", це potwierджують на своїх мітингах їх кандидати. Замість конкретних заяв, замість витиченої програми, замість свого становища у всіх пекучих питаннях, які до живого дотикають робітництво, "Укр. Голос" заявляє, що їх кандидати "обіцяють лише, що будуть служити своєму народові".

Як служити, чим, в якій формі та служба буде відбуватися?

Про це ані слова, лише критика комуністичної програми. Всякий дурень потрапить шось критикувати. Ні, ти поспробуй своє шось створити, скажи, як ти, чи іншу справу розумієш, як її будеш обхоронити.

Русинсько-польські панські кандидати про це мовчать, викриваються як Якимішаковим сідном, бо знають, що коли-б вони були вибрані, то д-р Блейк

дасть їм готову програму консерватів. Але до 27. листопада вони не поспіють виказатися з тою програмою перед виборцями, бо не знайшли-б дверей, щоб втікти від них.

Каже, що ніякої допомоги Українцям не треба.

А "Кан. Українець" з 25. листопада в редакційній статті, написаній цимбалістом о. Божиком, заявляє, що ті русинські кандидати зовсім не думають служити своєму народові, не думают йому помагати. Він дослівно пише таке:

"А чи вони що нам допоможуть, що вони наші люди?... На се відповісти можна хіба так: А чи другі нам багато помагють? Помагати треба тільки жebraкам, а ми, слава Богу не є такими, отже й особливої ПОМОЧИ НЕ ПОТРЕБУЄМО".

Отже Божик з "Кан. Українця" заявляє, що русинські кандидати й голови собі не суцять, що вони, ставши адлерменами, будуть помагати українському народові.

Бувший цимбалістий — егомосьць бере з живого і вмерлого. Але кілька бідних українських вадів з дрібними дітьми що року йдуть до "сошія вельфей", щоб давати їм допомогу — того Божик не знає. Скільки нещасних таких жінок з дрібними дітьми, що були десятки років вірними парохіями церкви, в якій те-реть Божик, приходили до "У. Роб. Дому", щоб дати їм хоч на кусок хліба, бо егомосьць навіть чути про них не хочуть. Скільки українських безробітних довгими зимами оббивали пороги міських офісів, щоб дістати роботу, або допомогу — про це Божик не знає. Ні, він знає, але він є проти того, щоб їм помагати і згори заявляє, що русинські кандидати не будуть їм помагати.

"Укр. Голос" каже, що Якимішак не буде вибраний.

"Укр. Голос" згори застерігається, що Якимішак не буде вибраний. Він це признає в своєму пояснюванню, в редакційній статті, як треба голосувати. Там він радить, щоб навіть числа після одинки не давати Поповичу, щоб вони відтак, як Требухач при рахуванні відпаде, не пішли Поповичові.

Знає Русин свою хруніську

роботу, і щоб хоч сяк так побільшити число голосів для Якимішака, кляче:

"Горожане Українці! Голосуючи на шкільних радних, дайте голос на д-ра Сендзяка, бо Поляки зі своєї сторони згодилися голосувати на наших кандидатах". ("Укр. Голос" з 25. листопада.)

Отже — "Ты моја маткіє, а ја твоја швініє, неех глова за гловє гиніє". Голосуйте, Українці, на д-ра Сендзяка, бо Поляки (польські пани) згодилися голосувати на русинських кандидатах.

А хто-ж такий Сендзяк? "У. Голос" каже, що Славянин.

Так, Славянин, кість від кості

і плоть від плоти тих панів "братів Славян", що огнем і мечем пльондрують землі Зах. України, що тисячі синів українського народу в Галичині, Волині і Холмщині згноїли в тюрмах, таборах, що розпеченням залізом і електрикою мучать до смерті в тюремних мурах українських політичних в'язнів.

Українські робітники й робітниця! Не дайте ані одного голосу союзникам польської шляхти!

Солидарно і одностайно голосуйте однією на т. Поповича!

Голосуйте на цілий робітничий тикет!

Робітник.

УВАГИ ДО ПРОГРАМИ РУСІНСЬКИХ КАНДИДАТІВ.

Русинсько-польським панським кандидатам на адлерменів в 3-ій варді в Вінніпегу так відіся в печині домагання робітників на мітингах, щоб сказали, яка їх програма, що ці кандидати, проголосуючи себе в чорносотенних газетах, вмістили вже там в останній хвилі і свою "програму". Це скорше програна, а не програма.

Я кажу до неї декілька своїх уваг. Вони є за:

1. Справедливим і пропорційним оподаткуванням". Хіба може бути аж двоє оподаткувань? Одно справедливе, а друге пропорційне? Красно кажемо. Досить і з одного.
2. Належною трамваевою службою для північного Вінніпегу". В якому зміслі? Здіймете, панове, напис "Safety Car" з трамваю на Бенермен вулиці?
3. Обережним однак постійним здобуттям публичних підприємств на власність міста". Оце "файна" точка. Дуже обережно її переведіть, панове... Як будете братися до неї, то штани лишть дома, щоб була... Хто знає, що може статися під час того "постійного здобуття"? "Гов ізі бой!"
4. Справедливим определіням мійських робіт". Цю точку щоб зрозуміти, треба перекласти з русинської на українську мову. Бо що-ж, справді, означає — "спра-

РІЖНІ ВІСТІ.

ПРОВOKАТОР ПЕРЕД СУДОМ.

Дня 24 жовтня перед карним судом в Варшаві став польський провokатор Троянвський, що виробляв з наказу поліції бомби, з яких одна свого часу зірвалася в редакції селянської газети "Валька Люду". На суді Троянвський сказав:

"Не буду тайти, що я фабрикував бомби з поручення поліції і при тій нагоді стратив око. Революційні статті писав я з наказу політичної поліції, якої я є конфідентом. Пишучи їх, я виконував наказ влади і був пересвідчений, що вона мене обхоронить перед відповідальністю".

Троянвського засуджено на рік тюрми... не за те, що він робив, але що виказав на поліцію.

МУРАШКО ЗВЛЬНЕННЯ.

З Вільна повідомляють, що Мурашка, засудженого на два роки дому поправи, на днях за кавцією випустять на волю.

ЗОЛОТО В С.Р.С.

Як видно зі справоздань радянської влади, у нововідкритих копальнях золота над рікою Алдан на Сибірі зібралось біля 12 тисяч копачів. Та це ще не всі, бо шодня прибувають нові ряди золотокопалів з найдаальших сторін світа. Доля всіх тих пошукувачів дуже незавидна через недостатку харчів та через безробіття. Урядова радянська комісія, що просліджує тамшні відносини, обрахувала, що в цілому тому округу знаходиться біля 400 тон золота. Великі трудності в експлоатації творить доставка поживи до тої на 500 кілометрів від Якутська віддаленої місцевості. Така сама віддала і до найближчої залізничної стації.

Найбогатішою в золото є долина ріки Тумжен, що впадає до Алдану, допливу Лени.

В минулому році випали туди із Якутська два кораблі, що везли біля 200 тон поживи, та довелося їм доплисти тільки на віддалі 45 км. від копалень. Від того часу поживи доставляють туди літаками. Та не зважаючи на все те, засновано там вже і філію державного банку та зорганізовано трест "Алданзолото", що має зорганізувати копальництво та видірати золото від копальників. Трест має найбогатіші ділянки та винаймає їх золотокопателям за означену кількість золота. Пересічно дає один день праці такому золотокопателю чверть фунту золота — але є такі місця, де можна добути і цілий фунт. Все золото чи пісок чи метал мусить здаватися трестові. Пять фунтів а не більше може кожний вивезти зі собою поза копальничий округ.

МІСЬКІ ВИБОРИ В БЕРЛІНІ.

Міські вибори в Берліні дали побіду лівим партіям. Соціалісти дістали 604,704 голосів, комуністи 347,282, незалежні соціалісти 14,608, націоналісти 385,326, нар. партія (права) 111,432, демократи 171,961, гесподарська 23,264, центр (клерикали) 23,265, на дрібні групи 70,000. Взагалі голосувало 1,800,000 мешканців Берліна з 3 мільонів управнених. Соціалісти здобули 74 мандати (замість дотеперішних 43), комуністи 42 (дотепер 20), націоналісти 47 (дося 42), "Фолькс-партія" 13 (36), демократи 21 (16), гесп. 9 (12), центр 7 (8), незал. соц. 3 (3), інші партії 8. Вслід голосування свідчать про політичну перетову Берлінців та про зріст комуністичної агітації, одночасно зі зростом ліво-демократичних течій коштом правіци.

ПОМЕР ФІНСЬКИЙ ПОЕТ.

Помер фінський поет Мікаель Лібек, у 60-ій році життя, був головою старшого покоління письменників Фінляндії. Його найкращі твори це драми "Брат і сестра", "Яничка", обичаєва комедія "Династія Петерсберга", "Червоный Андрій" і драматична поема "Шпенгауер".

Що точка мейора Веба — "copyright". Як перекласти її з русинської мови на українську, то дослівно буде означати: "Банька з мила".

Зрештою, це відноситься і до цілої програми русинських кандидатів.

Перекладач.

М. ІРЧАН 18)

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Продовження.)

ПРАВДОЮ ПРОТИ БРЕХНІ.

В своїй відповіді панові Лещинському я опирався виключно на історичних фактах, які можуть доказати кожній хвилі. В чесній і культурній спосіб я розвин правдою брехню. Покищо мої слова повністю подтвердила рідна сестра розстріляного Мельничука, якій мільон разів дорожчий Степан, як Лещинський і "Укр. Голосові". І кожній здоровому людині ясно, що рідна сестра немає найменшого інтересу говорити неправду про брата, який загинув мученичою смертю. Кому як кому, а рідним Мельничука і Шеремети було найкращіше довідатися про життя, боротьбу і останні хвилі Степана і Петра. Вони-ж говорили з адвокатами, що боронили їх обох на процесі і були присутніми підчас розстрілу, вони приїздили до Чорткова і говорили з очевидцями розстрілу, вони зустрічалися з людьми, що говорили з Степаном і Петром ще тоді, як оба Вони були на волі. І сьогодні рідна сестра Мельничука рішуче опрочкидує всі брехні пана Д. Д. Лещинщина і "Укр. Голосу", а рідний брат Шеремети Федір, в кілька місяців після розстрілу свого брата, утікає з Галичини на Радянську Україну і відти надсилає мені матеріал до історії "дванадцятки". "Укр. Голос" з 11. листопада 1925 р. каже, що "Мельничук і Шеремета утікали з України до Галичини" (яке не на студії до Чехословаччини), а як-же погодити тоді той факт, що рідний брат Шеремети після розстрілу Петра — утікає на Радянську Україну і там приймають його радо? Як-би Петро втікав з України, то хіба його брат пось-би втікати на ту Україну з Галичини?

Ані одно слово з писань п. Лещинщина і "Укр. Голосу" не промовляє за правдою. Найкращим доказом, що вся писанина "Укр. Голосу" брех-

хлива є то, що на неї не подакомилася досі ані одна українська націоналістична газета в Америці.

(Галицька націоналістична преса цілком певно ніколи не пішла-б на таке погане діло.) Будь-що будь, українські націоналісти Америки могли-б вважати писанину п. Лещинщина — "сензаційним відкриттям" в їх користь. Доказати ненавистим для них свідомим робітникам, що вони "утікачів з України, українських патріотів і набожних людей" зробили — комуністами, було-б найбільшою радістю. Але ані одна націоналістична (і ніяка) газета там в Канаді, як і в Злучених Державах, не передрукувала писанини Лещинщина і "Укр. Голосу", бо не вірять в її правдивість. Найбільш крайні шовіністичні українські газети в Злучених Державах не полакомились на "відкриття" Лещинщина, бо знали, що вони наскрізь брехливі. І "Укр. Голос" хай запише й цей факт до своїх "здобутків".

Однак тому, що "Укр. Голос" нарікає, ніби він не може згадати всіх моїх доказів, бо їх він довго друкують, я вкортчі повторю їх при кінці моєї відповіді.

1. Неправдою є, що Мельничук і Шеремета "переправлялись на студії до Чехословаччини, або утікали з України".

Докази: Вони були узброєні від ніг до голови. В акті арбажування про це ані словом не згадують. Ані оборонцям-адвокатам, ані рідним розстріляних, ані українській й польській пресі про це не було нічого відомо.

2. Неправдою є, що Мельничук і Шеремета були "жовтобланкетниками".

Ще від весни 1920 року оба Вони були комуністами. Докази: листи Мельничука і Шеремети, класовий характер їх повстанчої ватаги, їх передсмертні хвилі, твердження рідної сестри Мельничука і цілий ряд поважних й чесних людей, що можуть потвердити це кожній хвилі.

3. Неправдою є, що Мельничук і Шеремета сповідалися і причащались перед розстрілом.

Докази: рішуче заперечення рідної сестри Мельничука, всеціло революційна поведінка Мельничука і Шеремети в останніх хвилях життя, обурення о. Гунчака з того приводу, що засуджені відкинули сповідь, лист чортківського інтелігента Т. П. і вкінці — відсутність шого твердження в українській робітничій галицькій пресі і в закордонних газетах.

4. Неправдою є, що Мельничук не співав перед розстрілом "Інтернаціоналу".

Докази: твердження очевидця-оборонця проф. д-ра В. Старосольського перед тисячною публікою в Празі 11. грудня 1922 р. і надруккування його промови в "Укр. Скитальці". Потвердження цього факту українською робітничою і чужою пресою після розстрілу.

5. Неправдою є, що Мельничук на Україні заробляв собі на життя приватними лекціями.

Докази: опрочнення шого сестрою Мельничука, докладне твердження адвоката д-ра Ст. Барана, що було друковане в усіх українських газетах. В ньому говорилось, що Мельничук "працював, як член районної земельної комісії в повітовому земельному комітеті Бердичівщини", вкінці — у всіх листах Мельничука до рідних, які є в моїх руках, пишеться докладно про це і ані словом про якісь "приватні лекції".

6. Виявлення правдивих назв сіл, в яких оперувала "дванадцятка", я, хоч в Канаді, зробити не можу, щоб не бути донощиком на ті села.

В Канаді польсько-панська влада має теж своїх агентів і ради задоволення якогось Лещинщина та "Укр. Голосу" я не стану брудним донощиком. Хай цим ремеслом займаються ті, що давно вже визуті з усюкої честі. Вкінці мене дивує, чому "Укр. Голос" так настирливо запитують за правдивими назвами сіл, спалених фільварків і вбитих панів? Чи маю розуміти, що робить він це в порозумінню з польськими чинниками?...

Так довго, доки Галичнину катує насильна шляхетська влада, я не відповім ані на це питання, ані на то, чи "дванадцятка" палила фільварки і чи були такі пани як Бельський, Шапульський, Кранц, Грохольські і інші. Суд не доказав шого Мельничукові, Шереметі їх б-тьом товаришам і я теж не буду доказувати польському судові. В моїх історичних творах тільки тоді можна-б закинути мені помилку, як-

би я перекручував історичні події або затаював їх.

Відповідати-ж в цей час на питання чисто провокаційного характеру — я не буду.

Для українського чесного загалу важно не те, в яких селах була "дванадцятка" і які саме фільварки палила вона, а те, хто там були її повстанці і їх провідники? Пан Д. Д. Лещинщина і "Укр. Голос" надто нахабно заявили, що Мельничук і Шеремета не були ніякими повстанцями, не були комуністами тільки "жовтобланкетниками", що перед смертю сповідалися і причащались і що Мельничук не співав "Інтернаціоналу". Все це опрочнула рідна сестра Мельничука, все це я, на основі історичних документів збив, як брехню. І як-би такий випадок мав місце між культурними людьми, то редакція "Укр. Голосу" заявила-б на сторінках своєї газети, що вона впаля жертвою несовісного і брехливого інформатора Д. Д. Лещинщина і свого інформатора відпекаласьби так, як відпекуться його сьогодні кожна чесна людина.

Але "Укр. Голос" називає "хулганством" це, що я став в обороні правди і нічогісінко не доказуючи, накидається на мене з простацькою, вуличною лайкою та в грубий, некультурний спосіб іронізує з розстріляних борців, мовляв, "вони ще дев'ять місяців перед народженням були комуністами". Хай-же потішаться українські націоналісти в Канаді своїми "мудрими" редакторами!

Свою відповідь я закінчив, але в разі потреби я подам на сторінках "Укр. Роб. Вістей" й фотографії документів, які докажуть всім брехню несовісних людей, що в нечуваний спосіб спогнали пам'ять смілих борців українського повстанчого народу. В разі потреби я дістану свідчення цілого ряду заслужених й поважних людей, які ніколи нічого не мали спільного з комуністами і не мають, але є людьми чесними. В разі потреби я подам фотографію свідчення адвоката-оборонців, що дійсно були очевидцями героїської смерті Мельничука й Шеремети. В разі потреби я погоджусь на прилюдний громадський суд. Хай пан Д. Д. Лещинщина і редакція "Укр. Голосу" виступлять з своїми доказами, а я виступлю з своїми. І хай тоді широка громадянська олінія вирішить, хто з нас хулган? Справедливого вирішення шого питання я буду домагатися.

(Слідує докінчення.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАН

КАРПАТСЬКА НІЧ
що нестане вийшла з друку? Якщо немає і ви самі, або ваші знайомі, то поспарайте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Кожен читає, то не може так довго відратувати від книжки, доки не перечитаете до кінця.

Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачко "Карпатську ніч" ви рідничо багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІСНОДНОЮТЕ СКРИЗЬ ТО КНИЖКУ.

Висилаються книжки за попередним надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми посилаю на таку адресу:
Український Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

Неграмотність у Франції.

— Як наслідок війни, у Франції є 300 тисяч Французів між 16 і 20 роком життя, що не вміють ні читати ні писати. До цього треба додати ще 400,000 пів-неграмотних. Все це діти війни, які не могли ходити до школи задля нестачі домашньої опіки або вчителів, що пішли на війну.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ В ТРАНСКОНИ, МАН.

"БІ ЕНД О ПЛЕМ".

Читачам робітничої преси взагалі відомо вже про те, що Транскона є першим тим "шасливим" містом західної Канади, де робітничо-заїждичні шари "освободились" від індустріальної неволі і "наздо контролю" над шасними підприємствами шасних та "управляв" ними після "своїх власних бажань".

Цей славний переворот відбувся без найменшого пролиття крові. Юніонні лідери пішли до нас, виклали їм свої плани, як треба і можна зробити, щоб шасити робочий час і пани з великою охотою прийняли. Зараз існує т. зв. "Шасова рада", яка складається з представників інтернаціональних юніонів і представників компанії. Спільні наради відбуваються кожних дві неділі в компаніїні конторі і компаніїні часі. За строчений час юніонні представники платять компанії. А це не аби який "забутюк"!

Робітничі представники разом з компаніїніми представниками складають за один сіт і радять. Під час нарад, спокій. Робітничі представники говорять, а компаніїні слухають. Вони не мають потреби говорити, бо вони тепер "шасити". Раз робітничі "контролюють" шаси, то "наше право"!

Як воно провадиться? А ось як: робітничі представники подають пропозиції, що до того, чи іншої роботи потрібно такого, а такого знявряд, бо при допомозі такого знявряд можна зробити ту роботу за п'ять годин, замість десяти годин. Там і там треба пустити воду, аби робітничі, люди захотіли води, не тратили часу, переходили від одного кінця шаси до другого. А там і там треба побудувати дах над складами шаси, щоб шаси не шидли рід і т. д. і т. д. Кожна така пропозиція зі сторони робітничих представників входить в життя. Ані одного голосу з компаніїної сторони не є проти.

І здається, що тяжче не робиться і робота скорше йде.

На юніонні мітингу, як хто говорить про що справу, а вживає слова "Бі енд О", то це й вістане "гела". Юніонні провідники кажуть, що це не називається ніяким "Бі енд О", а "кооперейтив план". А шаси цього "кооперейтив план" — виробити між робітниками і "босами" договір, закласти приятельські відносини та виробити "індустріальні синішини".

Так говорить нам про-ей "Бі енд О план" наш робітничі представники, так вони й пишуть про це в ріжних юніонних бюлетнях.

СИЛА ЮНІОННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Про праці скажемо, то юніон не має сил, щоб мога дієвним шляхом в боротьбі ліпши права і лепши умови праці. До цієї пори на пару тисяч робітників всего яких 35% робітників є в інтернаціональній юніоні по ріжних професіях, а решта робітників "на фесі". Мала частина належить також до О.В.Ю.

Зараз, так-би сказати, маємо щось в роді "каз шас". Компанія не прийме робітника до роботи доки юніонний комітет не дасть свого "багословенства". Це є добре, але було-б ліпше, як-би робітники більше горнулися до юніоні та замисли проповідування колькама лідерами "індустріальні синішини-у", ми змогли-б боротися з компанією за належні умови праці та ширити не співробітничістю робітників з босами, а класову боротьбу.

Є надія, що робітники це скоро зрозуміють і позлаять з цього "фенсу" на дошину. Зараз готують у Вінніпегу організатор Джанстоун і він на кожний юніонні мітингу заявляє, що інтернаціональні юніоні мають таку силу, що в скорім часі примусять силою всіх робітників належати до юніоні. Чи він "блаофуде" — годі сказати, але вважати на увагу шире працю юніонних лідерів в користь компанії, то можна надіятися, що компанія готується згодитися на те, що може навіть віддати їм праці всіх тих, які старуються гальмувати роботу цього "Бі енд О" комітету.

Кожі таке станеться, то тут будуть винні самі робітники, бо, як-би вони належали всі до юніоні, то могли-б скоріше взяти контроль над юніонні і лідерами та поступити так, як відповідніше для робітників.

"ВОРКЕР" НА МІТІНГУ ЮНІОН.

Хтось з робітників дістав протокол з засідання "шасової ради" і на підставі тих протоколів була поміщена в комуністичній газеті "Воркер" стаття. Що то було за клопоту юніонні лідерами! Один із цього комітету "воркер" Джек Гаєнденг, бушній член Соціалістичної Партії Канади, а зараз великий комуніст, витягнув "Воркера" і давав на мітингу читати та представляти "піду роботу" комуністів. Але на це мало хто звертав уваги. Члени висуудили читання "Воркера", запитали де він виходить і на тім скінчилися "дискуей".

ШАПОВА ГАЗЕТА.

Минулим часами появлялось двоє чисел шасової газети, яку видають також "нейдлою люде". Газета малаго об'єму, один листок, друкована на мікрографі. На газеті видіє серце і мозок. Газету видають кількох англійських молодих хлопців, що входять до шасової комуністичної гру-

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ ПРОЛЕТАРСЬКИХ БОРЦІВ.

Транскона, Ман.

В неділю, 15. листопада, трансконаські робітники і робітничі відділки третю річницю смерті пролетарських героїв Мельчурка Стефана, Шеремети Петра і Целка Івана, і разом того-ж вечера відсвяткували 8-му річницю пролетарської революції в Росії.

Хоч концерт проголошено було на 8. годину вечером, то зала У. Р. Дому заповнилася по береги пів осмино, так, що тяжко добитися до сцени. Кожі відвідалася гарно, присутні побачили дуже криво прибрану сцену.

Відтак вийшов голова концерту т. Н. Сабуняк і коротко пояснив присутнім гостям значення обох свят, після чого виступив перший раз цього сезону на сцену хор Укр. Роб. Дому і відспівав "Жалібний марш", а мандолинова оркестра відігравав під проводом т. Л. Дучина "Діточий Інтернаціонал". Відтак виступали товаришки старші і молодші з деклямаціями.

Програму концерт-мітингу між точами перервали бесідками. Перший бесідник пояснив боротьбу і смерть героїв, що полягли від рук польсько-жандармської влади.

Другий товариш говорив про пролетарську революцію, яку користь мають з неї робітники і селяне на своїй, котрі всім рокам тому назад визволилися з під царського ярма. Борчі цієї революції засуджують на велику пошану від трудящих мас шасного швіта.

Третій товариш говорив присутнім товаришам і товаришам, в якій спосіб і чому українські патріоти з своїм органом "У.Г." наживаються і брешуть на пролетарських борців.

По скінченню промов хор відспівав дві пісні: "Сміло друзя", і "Ой та закурився", на чім концерт-мітинг закінчився.

На закінчення я скажу, що прийдє той час, коли українське робітничі вибори собі те, за що боролися пролетарські герої. А панські підлизники і лоялі капіталістичної влади, що підкладають колоду під ноги робітничий клас, остануть самі жертвами як та колода.

С. Дубас.

3 ЖИТТЯ В ЛІСОВИХ КЕМПАХ.

Ек, Б. К.

Переглядаючи "Укр. Роб. Вісті", бачу допис з ріжних місцевостей, то і я рішю дещо написати про життя в лісовій кемпі в Ек, Б. К. Як-найшарпше миль від неї містошка і сіплярська трачка, до якої сіплярські і сіплярські ліса: Платія, робітничка в порівнянні до коштів життя в цій місцевості дуже мала, бо за 10. годин платять по \$3.00, \$3.50 і \$4.00. Зарпч на день коштують \$1.50. Треба також платити компанії по \$2.00 на місяць за баєнетка. Найбільше працює тут Шведе, і і інші національності і лише кілька Українців.

В лісі праця від шутки, тоб-то від футу і є дещо поодених робітників. Шведе в тутешніх лісах самі шукають контрактної роботи. А це дуже погано відбивається на поодених робітниках. Ті контрактні робітники ніколи не вміняють за кращими харчами, роблять запозадливо, дуже добрі з "босами", взнають, що "бос" їм не казав, вони змушують, бо думають лише про одне: коли-б найбільше зробити. Але той контрактний робітник тільки так собі думає, а на ділі буває так, що поробити шість місяців і без цента піде, або ще в компанії звинять за свою роботу.

В сілі є та багато дерева нарізано, що треті зими не буде робити навіть третій частини того, що робили минулої зими. Минулої зими робило тут зовсерах 750 людей, а це зазедно чи буде-робити 250. Організація між робітниками нема тут ніякої і нема вигляді, чи скоро буде. Всюди є багато доношків, підлизників. Кожі-б тільки робітник вмінявся чого, то зараз відправляють з роботи. Щож до українських робітників, то кількох читають робітничу пресу, але не всі. Багато же смішать себе перед робітниками інших національностей своєю тупоумністю і брехнями. Я на закінчення кличу тих українських робітників в Ек, що не читають робітничої преси, залишити таке життя та тяганину по судах шє і платити там свої зарпачованні центи, а читати "Укр. Робітничі Вісті", освідомлятися і вчитися бути людьми.

В. Г-в.

3 РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ.

Салт Сент Мері, Онт.

Минулого літа прибув до нашої місцевості т. Я. Семенов і разом з гуртком місцевих товаришів організував відділ ТУРФДім Жіночої Секції. На початку було багато труднощів, що до ведення праці, але після ріжних заходів засновано діточу школу, на вчителів якої поставлено т. Семенова. Згаданий товариш працював скільки мій, вчив дітей читати й писати по українській та грети на мандолинах. Час від часу устроювало підприємство, грети представлялися і т. ин. На 7. листопада українські товариші порозумілися з філаделькськими товаришами і устроили а

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кекишова

дає лекції гри на піані, та учить теорії музики. Просить згошовуватися на адресу: 751 Burrows Ave., Телефон: J. 5006.

КАНДИДАТИ НА СІМСОТ ДОЛАРИВ.

Транскона, Ман.

Транскона — це збанкрутоване місто. Нема міської ради, а лише комішінер, назначений провінціальною владою. Зараз є такий один шасовий робітник назначений владою, але що податковий недоволені з того, то правительство попустило до "демократичному" і попустило на вибір ще одного до комішіні і вже тепер голосованим податковий. Вибори відбуваються в п'ятницю, 27. листопада. Хто буде вибраний шє не знає, але кандидатів аж шість шасових робітників, бо це така робота, що її можна виконувати вечерами і за це платять \$700.00 річно.

Отже всі пруться, аби "помогти" збанкрутованому місту.

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ.

Незалежна Партія Праці поставила була свого кандидата до парламенту в Оттаві, але він провалився. Вийшов ліберал. Робітничий кандидат був великим прхвиляником Одної Великої Юнії і в самій Трансконі одержав більшість голосів, хоч деякі члени навіть з самої О.В.Ю. працювали проти него, а в користь ліберального та консервативного кандидата.

Така то класова свідомість деяких членів О.В.Ю.

УКР. РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Українські робітничі організації, що гуртуються при ТУРФДім, розвиваються досить гарно й вдоволяють. Драмспівгурток устроє представлення, концерти, члени відділу ТУРФДім сходяться регулярно й на час на збори та обговорюють ріжні освітні та організаційні справи. Завдяки доброті й активному зарядові, а спеціально нашому голові, т. А. Сліжучку, наш відділ має тісну зв'язь з організацією міських податковців, які числяться з нами, як з організацією українського робітництва в Трансконі.

Відділ вивав на В.О.К. свого учителя т. Зубика, а на його місце наняв місцевого т. І. Дучина, який шире працює, як в діточій школі, так й в піднесення наших містельких сил — мішаного хору й мандолинової оркестри.

ВІДДІЛ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ.

На кожних концертах виступають товариші і товаришки з промовами та визнають робітничо до організації і освіти. В відділі Жіночої Секції почалася дієва робота. Товаришки, які через літо не могли прийти на збори, тепер приходять та шире беруться до організаційної праці. Найбільше користаємо з представлень. Робітничо численно приходять на представлення і концерти, з чого воно користає морально, а наша організація матеріально. На заклади з музикою не приходять і це не поплачується. Все-ж ми ніколи не тратимо й на забави, а заробляємо, бо ми маємо власну музику, яка грає для наших організацій не за гроші, але з ідеї для робітничої праці, за що її належить шире подяка.

ВІДДІЛ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОГО ТОВАРИСТВА.

Відділ Р.З.Т. досить добре розвивається. Зараз числить 32 члени і членкині. Всі наші організації допомагають українським робітникам і робітницям матеріально в часі потреби й тому українське робітничо горнетсь до цих організацій і уважає їх своїми.

В теперішній пресовій кампанії беруть участь всі наші організації і їхні члени та членкині. Вже маємо кілька нових читачів для нашої преси. Хоч часи тяжкі, але надіємося, що свій обовязок супроти нашої преси виконаємо, як найгарніше.

БЕЗСИЛЬНІСТЬ ПРОТИВНИКІВ.

Пару бушних так званих радикалів стараються робити все, що в їх силах, аби перешкодити пресовій кампанії і іншій організаційній праці, але вони не є ніяким важним фактором в громадській життю Трансконі. Моральні ігноранти та банкрути. Колеса поступу ніхто не може спинити, бо само життя і соціальні відносини пруть його вперед на правильний шлях до сонця правди і справедливості.

На закінчення апелюю до українських робітників і робітниць Трансконі: Товариші! Вступайте до юніоні! Вступайте до освітньої робітничої організації — відділу ТУРФДім, до відділу Р.З.Т. Гуртуються для здобуття освіти й забезпечення себе на діні слабості! Товаришкі! Вступайте до відділу Жіночої Секції та учіться, як треба боротися та обороняти свої права!

Всі до організації і для організації! Читайте та поширюйте свою робітничу пресу!

Хай живе наша організація і преса!

Шампен.

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кекишова

дає лекції гри на піані, та учить теорії музики. Просить згошовуватися на адресу: 751 Burrows Ave., Телефон: J. 5006.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В ЕДМОНТОНІ!

Старанням відділу Жіночої Секції відбується в днях 5. і 6. грудня в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні

ВЕЛИКИЙ БАЗАР.

На тому базарі можна буде набутти гарні річі, будуть устроєні ріжні забави і гри. На базарі буде першорядна кухня і всі, що придуть на базар, будуть мати змогу смачно перекусити. Комітет ричить за вдоволення.

Приходіть всі і кличте знайомих!

Марія Юрйчук, секр. базарового комітету.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ.

Подается до відома ТУРФДім в Вінніпегу, що місячні збори відбуваються в неділю, дня 29. листопада.

На зборах будуть підняті старі справи, і будуть предложені зарядом нові справи, звіт комісії і т. д. Про все це Ви довідається в неділю 15 ц. м., тому приходіть всі.

Початок зборів в годині 2.30 по полудні.

УВАГА, САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

З нагоди четвертої річниці історичного відділу ТУРФДім в Саскатуні, Саск., Драматично-співачкй гурток устроє для 6. грудня в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма багата і гарна, переплітана з живими образами. В концерті візьмуть участь: мішаний хор, мандолинова оркестра, солісти, деклямаційна оркестра, деклямаційні і промовці, котрі з'ясують значіння відділу ТУРФДім та оцінять важність праці від часу його історювання.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

ХА-ХА-ХА! — ТРАНСКОНА! СМІХУ ДО РОСПУКІ!

Старанням відділу Жіночої Секції в Трансконі устроюється в суботу, 28-го листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі.

ВЕЧІР СМІХУ.

Коли бажаєте гарно повеселитися, то постарайтеся прийти самі і покличте з собою своїх знайомих.

Цілий вечір сміх. Йі бо правда.

Весь чистий дохід призначений в користь нашої преси.

Вступ лише 25 ц.

Дочаток в годині 8-й вечером.

Приходіть громадно!

ПОШУКУЄТЬСЯ учителя до Української Робітничої Діточої Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя вимагається також, щоб управляв хором і вчив грати на мандолинах. Платня пісяя умови. Згошовуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA, Ukrainian Labor Temple, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого батька (вітчима) Дмитра Тодорука, з села Княже, повіт Сянтин, Галичина. Він десь має перебувати в Келгарі, Алта, або околиці — хто знав би про него або він сам хай буде ласкав згошовитися на мою адресу: Обвізійте тату! Я недавно приїхав зі старого краю і хочу передати Вам вістку з дому.

Анна Винничук (по мужові Попович).

Моя адреса: Анна Winnichuk, P.O. Box 48, (1424) Coleman, Alta.

НА ПРОДАЖ більша кількість українських книжок, з котрих можна заощадити повну кингарну. Продаж дешево. По інформації писати до: J. Shydowsky, 6463 Kosciuszko St. Detroit, Mich., U.S.A.

РОБІТНИЧА КИНАРНЯ.

Повідомляється українських робітників, що п. ч. 446 Селкірк Евію у Вінніпегу отворено робітничу кингарню. В цій кингарні можете дістати українські і англійські робітничі книжки, журнали і газети. Заходіть п. ч. 446 Selkirk Ave.

НОВА ДРАМА М. ІРЧАНА! СВІЖІ АМАТОРСЬКІ СИЛИ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЧКІЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відіграє

В СУБОТУ, 28. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драму в 5-ох діях М. Ірчана п. н.:

ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА

Це найновіший твір широко відомого пролетарського письменника М. Ірчана, драми якого мають все найбільший успіх на робітничих сценах американської землі. В своїй найновішій драмі "Підземна Галичина", автор представив нерівну боротьбу українських робітників і селян в сьогоднішній поневоленій Галичині з польськими панами.

Робітників і робітниць Вінніпегу і околиці! Не пропустіть нагоди побачити бодай на сцені тяжку боротьбу ваших рідних братів й сестер в старому краю. Річ діється 1925 року в Галичині і написана на основі тих фактів, про які загально писала преса шасного швіта. В цій драмі побачите, яким низьким способом бореться польсько-шляхетська влада з робітниками й селянами, як всуває вона між них своїх шпіонів та провокаторів, та як вилуємо ріжні "заговори".

ГРАЮТЬ В ЦІЙ ДРАМІ КРАШІ АМАТОРСЬКІ СИЛИ, ЯКІ ШЕ НІКОЛИ НЕ ВИСТУПАЛИ НА СЦЕНІ У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ. ЗАМОВЛЯЙТЕ ШВИДЧЕ ТИКЕТИ, ЩОБ ОПІСЛА НЕ ЖАЛУВАЛИ, ЯК НЕ СТАНЕ, ЗВИЧАЙНО НА ДРАМАХ М. ІРЧАНА БУВАЄ СТЬБІЛКИ ЛЮДЕЙ, ЩО НЕ СТАЄ МІСЦЯ І ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЧИМАЛО ЛЮДЕЙ ДО ДОМУ. ТОМУ — ЗАМОВТЕ СОБИ ТИКЕТИ НАПЕРЕД. НЕ СПІЗНЯЙТЕСЯ НА ПРЕСТАВЛЕННЯ. ПРИХОДИТЬ НА ТОЧНО ОЗНАЧЕНУ ГОДИНУ.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Радино тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЧКІЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

устроє

В НЕДІЛЮ, 29. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКОМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛИНОВА ОРКЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

"СМІХ І ПРАВДА"

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилася з друку. Цю назву подала товаришка С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою шасливою, що одержала конкурсую нагороду.

Перше число журналу вийшло 15-го листопада цього року і його розіслано тим, що до того часу згошовилися з передплатою.

Дуже буде жалувати той, хто не дістане першого числа. Хтож хоче мати гумористичний журнал від першого числа, той добре зробіть, як по прочитанню цього оголошення вишле передплату.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧІ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число10

При нагоді редакція і адміністрація журналу "Сміх і Правда" складає сердечну подяку тим сотням товаришів і товаришок, що взяли участь в конкурсі і висловлюють надію, що ті шановні конкурсанті зроблять від себе все можливе для поширення журналу.

Адреса редакції і адміністрації:

HUMOR AND TRUTH
15 East 3-th St., New York, N. Y.